

Boris Stjepić  
Vielbrunnenweg 65a, Bad Cannstatt, 70872 Stuttgart, Deutschland  
Mobil: +49 176 30409237  
E-Mail: [boris.stjepic992@gmail.com](mailto:boris.stjepic992@gmail.com)

**Personalni podaci:**

Ime	<b>Boris Stjepić</b>
Datum rođenja	24.09.1992.
Mjesto rođenja	Tuzla, Bosna i Hercegovina
Prebivaliste	Stuttgart, Njemacka



## 1. UVOD

Poštovane dame i gospodo, kolege te budući studenti Mašinskog fakulteta u Tuzli,

Sa ovim pismom bih želio dati kratak osvrt na dosadašnju karijeru, koje će možda nekome poslužiti kao motivacija za upisivanje Mašinskog fakulteta u Tuzli, dalje usavršavanje i napredovanje nakon završetka istog.

Nakon apsolviranja osnovne škole odlučio sam se za srednju Mašinsku školu u Tuzli, smijer CNC programiranje, gdje sam zbog izvrsnih rezultata u nastavnim i vannastavnim aktivnostima nagrađen diplomom '' Učenik generacije ''.

Naravno, tada sam bio svjestan da želim dalje da se usavršavam i usvajam nova znanja iz oblasti koje su usko vezane za mašinstvo te je jedini logičan izbor za mene bio upisivanje Mašinskog fakulteta u Tuzli, odsjek Energetsko mašinstvo, koji se sa izborom predmeta i oblastima koje se obrađuju činio kao najbolja opcija za mene.

## 2. DODIPLOMSKI STUDIJ

Prve dvije godine, odnosno prva četiri semestra na ovom fakultetu imamo opšte predmete iz oblasti mašinstva, zajedno ih pohađamo sa studentima iz drugih odsjeka, te su za mene lično to bile i dvije najteže godine studiranja. Ogroman broj studenata, profesori koji su bili na zalasku svojih karijera, nedostatak adekvatnih prostorija za predavanje, vježbe i izradu ispita su mnogo uticali na kvalitetu nastave, kao i na objektivno ocjenjivanje studenata.

Nakon toga, krenuli smo sa trećom godinom studija, studenti su se podijelili po grupama, odnosno po odsjecima za koje su se odlučili prilikom samog upisa na fakultet. To je uzrokovalo mnogo pozitivnih promjena. Broj studenata se smanjio na otprilike 25-30 po odsjeku, svi smo mogli bez problema prisustvovati nastavi i laboratorijskim vježbama, bolje smo upoznali profesore i asistente koji su na taj način mogli studentima bolje prenijeti znanje, objasniti gradivo te objektivnije saslušati i ocijeniti svakog studenta.

Posebno bih ovdje želio istaknuti dva profesora, tada magistra mašinstva koja su obavljala funkciju višeg asistenta na Mašinskom fakultetu u Tuzli, prof. Izudin Delić te doc. Midhat Osmić, koji su svojom stručnošću, dobro koncipiranim i osmišljenom nastavom sa mnogo seminarskih i grafičkih radova omogućili da na zanimljiviji način usvajamo nova znanja iz raznih oblasti, kao što su termofluidna tehnika, termodinamika, obnovljivi izvori energije itd. Te su nas na taj način i sa mnoštvo kvalitetnih savjeta pripremili za život koji dolazi nakon završetka studija.

Dana 04.03.2016 godine sam diplomirao na temu "Regulacija snage topotnih turbomašina u topifikacionom režimu rada" pod mentorstvom red.prof. Seada Delalića.

### **3. POSTDIPLOMSKI STUDIJ I PRVA RADNA ISKUSTVA**

Nedugo nakon završetka i odbrane diplomskog rada sam dobio i prvo radno mjesto. Riječ je bila o firmi "EM-ONIX" iz Lukavca, gdje sam 8 mjeseci radio kao inžinjer u proizvodnom pogonu, gdje su se izrađivali profili za suhu gradnju. Pored nadgledanja i praćenja proizvodnje moj zadatak je bio i upravljanje radom lasera za sječenje limova debljine do 20mm kao i mašine za oblikovanje i savijanje odsječenih limova.



*Slika 1. EM-Onix, proizvodni pogon*

Nakon 8 mjeseci rada u navedenoj firmi odlučio sam se za promjenu radnog mjesta. Nastavio sam karijeru razvijati u mladom i perspektivnom timu za konstruisanje alata za obradu vanjskih i unutrašnjih dijelova karoserija za Njemačku automobilsku industriju (Daimler, Opel). U firmi sa sjedištem u Mosniku pod nazivom "C-Con", koja je tada imala tim od 18 konstruktora koji su se bavili navedenim poslovima.

U međuvremenu sam se upisao i na drugi ciklus studija, pod nazivom "Obnovljiva energija i okolina" koji je zapravo nastavak na dodiplomski studij i put ka sticanju zvanja magistar mašinstva. Sa ove tačke gledišta to je bio izuzetno naporan period života za mene, veoma je teško bilo uskladiti posao, privatni život te predavanja i obaveze koje je sa sobom nosio drugi ciklus studija.

Sa druge strane koncepcija i način polaganja ispita, seminarski radovi koji su bili usko povezani sa stvarima koji se dešavaju u realnom životu, te dobro osmišljena predavanja na drugom ciklusu studija su mi dali motivaciju za rad, redovno izvršavanje svih obaveza te polaganje ispita.

Ne mogu da ne pomenem seminarski rad iz predmeta Modeliranje KGH, gdje smo izvršili analizu potrošnje energije u zgradu PMF/Mašinskog fakulteta, proračun toplotnih i električnih gubitaka, ali i predstavljanje mogućih rješenja navedenih problema. Seminarski rad je rađen timski, zajedno sa ostalim kolegama, a može biti iskorišten kao baza za saniranje problema navedene zgrade.



*Slika 2. Prikaz toplotnih gubitaka na vanjskoj fasadi*

Nakon godinu dana rada u firmi C-Con, zbog razilaženja mišljenja i ambicija za nastavak karijere, odlučio sam se na prekid saradnje i da se u potpunosti posvetim završavanju obaveza na fakultetu i kreiranju kontakata i traženja poslova u zapadnim zemljama.

Šest mjeseci intenzivnog rada, rezultiralo je završavanjem teme za magistarski rad, koju sam dana 24.12.2018 godine uspješno odbranio na Mašinskom fakultetu u Tuzli. Ovdje moram pomenuti mentora dr.sc Midhata Osmića, sa kojim sam temu pod nazivom „Povećanje efikasnosti rashladnog tornja pomoću radnih parametara sistema hlađenja tehnološke vode termoenergetskog bloka“ zajedno odabrao, sa njim neprestano radio na prikupljanu potrebne literature, učenju softvera za eksperimentalna istraživanja i na kraju izradi i oblikovanju samog završnog rada. Magistarski rad se odnosio na rashladni toranj bloka 7 TE Tuzla, ispitivanje njegovih radnih karakteristika, kao i uticaj ostalih elemenata bloka kao što su parna turbina i parni kotao na same radne parametre rashladnog tornja. Izlazne rezultate koji su dobijeni na osnovu mjerena na rashladnom tornju i simulacijom u softveru smo tabelarno i grafički prikazali te iznijeli određene zaključke.

#### 4. ODLAZAK U NJEMAČKU

Zbog želje za dodatnim razvijanjem i usavršavanjem, potrebne za boljim i modernijim načinom života, odlučio sam se početkom 2019 godine na preseljenje u Njemačku. Preko poznanika i kontakata koje sam ostvario dobio sam novi posao u gradu Stuttgartu. Radilo se o manjoj porodičnoj firmi pod nazivom "MRB" sa 20-tak zaposlenih. Firma već 25 godina radi

u automobilskom gigantu Daimler na održavanju njihovih tvornica i postrojenja. To je za mene bila izuzetna prilika da iz prve ruke vidim na koji način se proizvode automobilski dijelovi, na koji način se svi pojedinačni dijelovi transportuju do određenog mesta na kojem se vrši sklapanje i testiranje novih automobila. Zbog rigoroznih pravila, iz ovog perioda nažalost nemam ni jednu sliku sa kojom bih mogao dočarati i prikazati koliko sve to djeluje impresivno.



*Slika 3. Sjedište kompanije Daimler, Stuttgart Untertürkheim*

Ono što je izuzetno bitno istaći, i na što bih želio skrenuti pažnju sadažnjim i budućim studentima našeg fakulteta jeste vrijednost diplome koju steknemo. Nakon par mjeseci snalaženja u novom okruženju i svemu što me snašlo sam odlučio da pokrenem proceduru priznavanja diplome (što nije neophodno, može se konkurisati za poslove i samo sa prevodom diplome). Konkretno u gradu Stuttgartu ta procedura se obavlja preko inžinjerske komore i u pravilu samo osnovna diploma, tj. Bachelor diploma može biti priznata, svaki ostali stepen se mora steći na nekom od Njemačkih Univerziteta. Ali u svemu postoje iznimke tako da ljudi koji su bili zaduženi za priznavanje diplome su mi poslale dodatno pismo u kojem su obrazložili kako je u mom slučaju moguće priznati i drugi ciklus studija, jer se radi o Master diplomama koja je stečena po novom Bolonjskom procesu sa priznatog Univerziteta. Čitava procedura je trajala neka 3 mjeseca i koštala oko 800 eura, odnosno otprilike 400 eura po priznatoj diplomi, zajedno sa svom papirologijom. Te sam na kraju dobio priznanje da je moja diploma validna u Njemačkoj i da time stičem pravo raditi i za državne kompanije ili recimo Porsche, kod kojih je to jedan od uslova da bi opšte mogli konkursati za posao.

Nakon priznavanja diplome i usavršavanja jezika sam odlučio da potražim posao u nekoj velikoj kompaniji, potrebno mi je bilo okruženje gdje mogu slobodno raditi i neometano se razvijati i napredovati prema višim strukturama. Poziv firme Engie i njihovu ponudu jednostavno nisam mogao odbiti, te sam od 01.01.2020 postao radnik koncerna Engie, tačnije dobio sam poziciju konstruktor za protivpožarne sisteme, ili jednostavnije rečeno šprintklere.

Engie SA je francuska multinacionalna elektroenergetska tvrtka sa sjedištem u La Défenseu, Courbevoie, koja djeluje na područjima tranzicije energije, proizvodnje i distribucije električne energije, prirodnog plina, nuklearne energije, obnovljivih izvora energije i nafte. Engie

Deutschland kao dio Engie korporacije se bavi planiranjem i izradom sistema za zagrijavanje, ventilaciju, klimatizaciju te sistema zaštite od požara, te kao takva predstavlja najveću firmu za izradu navedenih sistema i čitavoj Njemačkoj. Korporacija Engie trenutno ima preko 150000 zaposlenih širom svijeta te godišnji obrt od preko 60 milijardi eura.

Nakon 6 mjeseci napornog rada dobio sam prvo unaprijeđenje, te sam promaknut na poziciju "Projekt inžinjer". Ukratko, opis mog posla jeste: komunikacija između projektantskih biroa i CAD firmi koje za nas izrađuju izradbene planove te asistiranje projekt menadžeru i aktivno učešće u implementaciji i sproveđenju projekata na gradilištima.

Šprinkler tehnika je doživjela veliku ekspanziju u proteklih 15tak godina u zapadnoj evropi. Velike osiguravajuće kuće ne žele više da pokrivaju osiguravanja velikih i skupih objekata ako u njima nije instaliran aktivni sistem za zaštitu od požara. Samim tim, donesena su i nova pravila i zakoni koji se odnose na instaliranje šprinklera u objektima i kroz sve to novi projekti dolaze svakodnevno.

Trenutno je u Njemačkoj registrovano ca. 95 firmi koje se bave projektovanjem i izradom ovih sistema, ali samo 2 kompanije, Engie i MiniMax su dovoljno jake i tehnički potkovane kako bi se mogle nositi sa velikim projektima i ugovorima. Trenutno radim na projektu Lidl BW. Lanac trgovina Lidl je odlučio da u rodnom gradu gospodina Schwarza (vlasnika Lidla) napravi zgradu za administrativne poslove, u kojoj će svakodnevno raditi 3500 osoba. Veličina ovog projekta za našu kompaniju je ca. 7 miliona eura (samo šprinkleri), te je u proteklih 2 godine instalirano preko 15 hiljada šprinklera za zaštitu ovog objekta. U prilogu se nalazi par slika na kojima je prikazana šprinkler stanica i pumpni agregati koji su zaduženi da gase požare, naravno, ukoliko do njih dođe.



**Slika 4. Šprinkler centrala**



**Slika 5.** Šprinkler centrala



**Slika 6.** Pumpni agregati